

§ 13.

Det fastsættes ved de årlige finanslove eller ved særlig lov, hvilke beløb der fremtidig kan anvendes som tilskud og lån til de af loven omfattede arbejder og til lovens administration.

§ 14.

Hvor kommunale veje og jernbaner eller andet lignende skærer åbne eller lukkede vandløb (rørledninger), der reguleres (rørlægges), kan vandløbsretterne pålægge vedkommende kommunale institution, banedirektorat eller bestyrelse udgifterne ved reguleringen (rørlægningen) på vejens eller banens grund, fradraget statens tilskud, efter opgørelse af samme tilsynsførende, som udfærdiger den samlede opgørelse vedrørende reguleringen (rørlægningen) til landbrugsministeriet, såvidt vedkommende vandløbsret skønner, at udgiften dækkes af de fordele, omlægningen på vejens eller banens grund tilvejebringer.

§ 15.

Stk. 1. Til fremme af arbejder, der ønskes iværksat hurtigst muligt, kan der af landbrugsministeren i det omfang, hvori denne skønner det nødvendigt, nedsættes afvandingskommissioner, til hvis behandling og påkendelse landbrugsministeren efter derom til kredsens grundforbedringsudvalg indgivet og af samme anbefalet andragende henviser de enkelte sager, der for vandløbssagers vedkommende kan behandles uanset kommunal eller klasse-mæssig inddeling. Kommissionerne, hvis medlemmer vælges af ministeren, skal bestå af en landsdommer eller en underdommer samt 4 andre medlemmer, hvoraf halvdelen skal være landbrugere og halvdelen have landbrugstekniske eller vandbygningstekniske kundskaber. Kommissionerne, til hvis behandling kan henvises såvel nye sager som sager, der er delvis behandlede af de ordinære vandløbsretter, skal iøvrigt følge den i § 2, stk. 1, nævnte lovgivning og de i loven om landvæsensretter fastsatte regler samt bestemmelserne i lov nr. 146 af 7. maj 1937 om inddragelse af dele af søterritoriet under de for ferske vande gældende retsregler, idet afvandingskommissionen da træder i stedet for landvæsenskommissionen og overlandvæsenskommissionen, samt lov nr. 93 af 31. marts 1931 om saltvandsfiskeri og lov nr. 94 af 31. marts 1931 om ferskvandsfiskeri. Såfremt kommissionen under behandlingen af en sag skønner, at dennes gennemførelse ikke vil udkræve et beløb af over 10 000 kr. og ikke pådrage den enkelte lodsejer en større udgift end 2 000 kr., samt når der ikke udkræves ekspropriation eller inddragelse af dele af søterritoriet under de for de ferske vande gældende retsregler, kan sagens fortsatte behandling og endelige påkendelse overlades formanden, et teknisk kyndigt og et landbrugskyndigt medlem.

Stk. 2. Afvandingskommissionen kan foretage ekspropriation:

- a. af jorder, stemmeværker m. v., hvis ejere modsætter sig gennemførelsen af det kommissionen forelagte projekt, og som er absolut nødvendige for gennemførelsen,
- b. hvor det er nødvendigt for tilvejebringelse af en hensigtsmæssig arealomskiftning, og arealet kan anvendes enten ved selve projektet eller henføres til en anden lodsejer, hvis betaling for jorden indgår som indtægt ved fradrag i omkostningerne ved projektet og kan erlægges afdragsvis,
- c. til fornødne adgangsveje til grundforbedrede arealer.

Stk. 3. Forinden der skrives til ekspropriation, skal afståelse ved overenskomst søges opnået. Der ydes fuld erstatning for arealet, som det henligger før grundforbedringen, samt for eventuelle ulemper. Erstatningen udredes kontant med 4½ pct. p. a. rente fra overtagelsesdagen og medregnes i omkostningerne ved projektets gennemførelse. Den fast-